

Ó, ZEMĚ, HLEĎ, TVÁ SPÁSA

TEXT: PAUL GERHARDT † 1676

114

HUDBA: HEINRICH ISAAC 1539 DLE INSRUCK 1495 • PŘEKLAD: LUDĚK REJCHRT

Ó, ze - mě, hleď, tvá spá - sa,
tvůj ži - vot a tvá krá - sa na kří - ži zha - sí - ná.
Ten Kní - že ve - le - bno - sti však rá - ny, smích a zlo - sti
již ti - še od všech při - jí - má.

2. Pojď blíž a slyš, kdo sténá; / to ústa zkrvavená / v bolesti sevření. / A srdce, jemuž trýzně / teď vládnout chtějí přísně, / zná jenom pláč a úpění.
3. Kdo Tě to krutě ztýral, / kdo se Ti naposmíval, / když bylo Ti tak zle? / Vždyť hříchu neznáš špinu, / zlou ani malou vinu, / jak my a naše děti zde!
4. To já a moje činy, / mé zrady a mé viny / jsou příčinou tvých béd. / Jak písku, který leží / u moře na pobřeží, / i mých je hříchů bezpočet.
5. To já měl každodenně / nést svůj trest zaslouženě / a končit v temnotách. / Tys zvolil moji cestu, / vzal tíhu mého trestu, / mé odsouzení a můj strach.
6. Co mohu dát Ti, Pane? / Jen cary roztrhané, / můj život - stálý hlad. / Však jedno sevru pevně, / tvou lásku, která ve mně / chce všechno světlem rozeplát.